A NÖVEKEDÉS CSODÁJA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. június 14.

Szeretettel köszöntelek benneteket! Jó itt állni előttetek újra, és jó felétek szolgálni. Bár még csak most kezdem, de már érzem, hogy ez nagyon jó. Hiszem, hogy nektek is jó lesz, nem csak nekem. Bár nem véletlen imádkoztam azért, hogy Isten adjon nekem bátorságot, hogy elmondjam mindazt, amit el kell mondanom. Nem dorgáló, fegyelmező üzenettel jöttem, ne értsétek félre, csak tudjátok, van egy stílusom, amit sokan szerettek, és egy páran nem annyira. Szeretném úgy előhozni a mai üzenetet, ami a növekedésről szól, hogy mindenki számára egyértelmű, világos legyen, és a Szellem kenetével átitatott legyen. Ott kezdeném, hogy az elmúlt pár hétben nagyon sokat gondolkoztam azon, hogy hogyan lehetséges az, hogy elhangzik egy üzenet, elhangzik egy tanítás akármilyen témakörben, és valakit az felemel, bátorít, valakit az inspirál, valakinek egy nagy löketet ad, és felemeli a hitét, és megerősíti. Ugyanazokat a szavakat, mondatokat hallva, valaki más pont az ellenkezőjét érzi, lenyomva érzi magát tőle, fenyegetve érzi magát tőle, megbotránkozva érzi magát tőle. Pedig ugyanaz hangzott el, ugyanabban az időben, ugyanattól a szolgálótól, és két különböző ember teljesen mást vesz ki belőle. Azon gondolkoztam, hogy mi lehet ennek az oka.

Sok oka van ennek, és szeretném ezzel kezdeni a mai napon. Amikor Jézus prédikált, beszélt, akkor valaki hitt Őbenne, és hitt neki, és valaki pedig elutasította Őt. Pedig Jézus nem kétnyelvűen beszélt. Következetes volt, ugyanazt mondta, és valaki megértette, valaki pedig nem értette meg. Valaki elfogadta, és hódolattal imádta Őt, valaki pedig teljesen elutasította. Miért van ez? Amikor Jézus a magvetés példázatáról beszélt – a történetet nem fogom felolvasni, mindenki ismeri a lényegét, csak egy bizonyos részt olvasok fel –, akkor négyféle szívről, szívállapotról, négyféle szív talajról beszélt. Négy különböző típusról beszélt, de van mindegyikben egy közös vonás, egy közös pont. Erre szeretném most az elején a hangsúlyt és a fókuszt irányítani. Lapozzatok a Lukács evangélium 8. fejezetére! Jézus maga magyarázza a saját maga példázatát. Azt mondja:

Lukács 8,11–15.

11. A példázat pedig ez: A mag az Isten beszéde.

12. Az útfélen valók pedig azok, akik hallják; aztán eljön az ördög, és kikapja az Igét az ő szívükből, hogy ne higgyenek és ne üdvözüljenek.

13. És a kősziklán valók azok, akik, mikor hallják, örömmel veszik az Igét; de ezeknek nincs gyökerük, akik egy ideig hisznek, a kísértés idején pedig elszakadnak.

14. És amelyik a tövis közé esett, ezek azok, akik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek.

15. Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.

Most azt gondoljuk így első hallásra, négy különböző szív, négy különböző talaj, nincs semmi közös. De van közös! Mindegyik *hallotta* az Igét. Tegnap olvastam, és arra gondoltam, hogy valóban mindegyiknél oda van írva, hogy hallották? Igen. 12. vers: az útfélen valók pedig hallják, és eljön az ördög. 13. vers: kősziklán valók, akik mikor hallják, és folytatja Jézus. 14. vers: a tövisek közé esett, akik hallották. 15. vers: a jó földbe esett mag, ezek azok, akik a hallott Igét… és folytatja Jézus. Van valami közös. Mindegyikőjük hallotta az Igét. Mégis egy föld típus, egy szívállapot van, amire Jézus azt mondja, hogy megtermi a gyümölcsét. De még ezek sem egyformán teremnek, hanem valamelyik harmincszoros, valamelyik hatvanszoros, valamelyik százszoros termést hoz.

Jézus itt nem fejezi be. A Lukács evangéliumban van csak egyedül leírva, amire most összpontosítani szeretnék. Azt mondja itt Jézus:

Lukács 8,18.

18. Meglássátok azért, mimódon hallgatjátok: mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, még amijét gondolja is, hogy van, elvétetik tőle.

Azt mondta itt Jézus, hogy meglásd, mi módon hallgatod. Az Egyszerű fordítás úgy adja ezt vissza:

Lukács 8,18. EFO

18. Gondoljátok át alaposan, hogyan hallgatjátok.

Mit? Az Igét. A tanítást, a prédikációt. De én ezt szeretném kiterjeszteni akár a dicsőítésre is. Milyen szívvel hallgatod? Milyen szívvel, imádó szívvel vagy itt? A bővített fordítás azt mondja ugyanebben a 18. igeversben:

Lukács 8,18. Bővített fordítás

18. Szóval legyél óvatos, hogyan hallgatod.

Valaki megérti az Igét, valaki pedig félreérti. Miért lehet ez? Itt Jézus elég súlyos, nyomós indokokat hoz azért, hogy miért lehet gyümölcsöt nem teremni a hallott Ige ellenére. De nem az Igét kibővítve, csak egy kicsit magyarázva, engedjétek meg, hogy azt mondjam el nektek, amit én látok és tapasztalok, hogy bizony, ha sérelmek vannak a szívedben, másképpen hallgatod. Ha előítéleted van, akkor másképpen hallgatod. Ha féltékenység van benned, akkor másképpen hallgatod. Amikor irigység van benned, akkor másképpen hallgatod. Amikor vannak rossz tapasztalataid, akkor másképpen hallgatod. Amikor csalódások értek és megbántottak, más a szíved állapota. Máshogyan hallgatod, mást veszel ki belőle. Más az, ami megvilágosodik. Pedig a Szellem ugyanazt mondja mindenkinek. Isten Igéje egyértelmű, mindenki számára.

Ami a mai témánk, ami miatt erről ezt az igesort felhoztam, hogy ami miatt még máshogyan hallgatják az emberek, az a gyermekiesség. Az, hogy éretlenek! Természetesen ti mind kivételek vagytok. Azoknak szól ez, akiktől az elmúlt hetekben, hónapokban, Isten a tanú rá, kaptunk hideget, meleget bőségesen. Nem szeretnék magamról beszélni, mert igazából ez nem annyira nagyon fontos, de a három héttel ezelőtt elhangzott üzenet után olyan sok bátorító, felemelő, már kellemetlenül dicsérő megnyilatkozás jött felőletek Facebookon, sms-ben, levélben, szóban, mindenféle módon, külföldről, belföldről, hogy már zavarba ejtő volt. Mondtam, hogy elég, elég! Nem kell, nem kell, nem tőlem van! Ugyanakkor ugyanerre a tanításra, amire valakik azt mondták, hogy ez mennyire építette, mennyire felemelte őket, mennyire nagy lendületet adott nekik, valaki más fenyegetve érezte magát. Vannak más gyülekezetben levő hívő testvéreink, akik követnek bennünket, akik mint kiderült, évek óta rendszeresen figyelnek bennünket, és ha valamivel egyetértenek, csöndben vannak. De amint van valami, amivel lehet nem egyetérteni, hatalmas megnyilvánulással öntik ránk a véleményüket arról, ami elhangzott. Azzal nincsen gond, úgy hiszem, ha van véleményed, még ellenvéleményed is lehet, csak legyél érett! Legyél bölcs! Mi nem vagyunk azok a keresztények, akik más gyülekezeteket kritizálunk. Ha nem értünk velük egyet, szeretjük őket, és elismerjük őket, hogy Krisztus Testének tagjai, ha újjászületett gyülekezetről van szó, Szellemmel teljesek, örvendezünk nekik, végzik a munkájukat, és megáldjuk őket. De nem írogatunk, se Facebookon, se YouTube-on, se semmilyen formában negatív kommenteket a tanításaikra. Többek között azért, mert nem is követjük őket. De ha el is jut hozzánk egy-két információ, akkor is megtartjuk magunkban véleményünket. Legyen véleményed, csak legyél érett! A bolond ember az, aki mindenképpen azt akarja, hogy az ő véleménye nyilvánvaló legyen. Te ne legyél bolond ember! Lehet véleményed, de ne ítélkezzél senki felett! Attól, hogy te a jobb váll vagy, attól még a bal térdet elismerheted. Bár nem vagyunk napi kapcsolatban egymással, és neki sincs semmi problémája, de nem vagyunk összekapcsolva. Egy Test tagjai vagyunk. Ami a közös bennünk, az a Fej. Tiszteljük őket, még ha más a funkciójuk és más a feladatuk is. Ennél többet mi sem kérünk, és nem várunk el másoktól. Nem vagy másodosztályú állampolgár, és nem vagy másodosztályú keresztény, ezt tudd!

Tudd az értékedet Krisztusban! Ne engedd meg semminek és senkinek, hogy téged a porig alázzon! Nagyon sok olyan kommentet, amely már a megszólításában, a hangvételében trágár ítélkező, kritikus, szóra se méltatok, és az az én magán dolgom, hogy válaszoljak rá. Azonnal törlöm, egyáltalán nem foglalkozom vele. Aki tisztességes hangnemben hajlandó kifejezni a véleményét, azzal természetesen szóba állunk, de nem fogom a farkast simogatni a gyülekezetben, hogy jaj, bárcsak megtérnél! Mert a farkas nem azért jön, hogy a bárányokat építse, hanem hogy raboljon, lopjon, pusztítson. Úgyhogy a farkasokkal nem bánunk kesztyűs kézzel! Ezt a mondatot vajon te hogy hallod? Fenyegetve érzed magad? Vagy pedig örülsz ennek, hogy halleluja! Ez a te védelmedben van! Azt mondta itt Jézus:

Lukács 8,17.

17. Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jönne.

Ámen, halleluja! Valaki ezeket hallva megretten, hogy jaj, nincs titok, ami világosságra ne jönne! Miért? Lehet, hogy azért, mert van egy kis vaj a fejeden? Mert van egy kis titkolnivalód? Lehet, hogy ezért van, hogy ettől az Igétől megrettensz, és fenyegetve érzed magad? Amikor az alávetésről és az engedelmességről van szó, akkor miért rezzensz össze? Miközben ez az alapja annak, hogy növekedjél. Ez az alapja annak, hogy a következő szintre lépjél. Az Istennek való alávetés, az Őneki való engedelmesség az nem fenyeget téged, hanem felemel téged, amíg megfelelő szívvel hallgatod. Ámen. Halleluja!

A nem megfelelő hozzáállás könnyen átmegy kritikai megnyilvánulásba. Szeretnék felolvasni most két Igét is, amely felszólít bennünket arra, hogy növekedjünk. Ez a mai napnak a témája.

Efézus 4,15.

15. Hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban.

Úgy hiszem, hogy az életed bármely területén való növekedéssel kapcsolatban úgy tudsz hitbe kerülni, ha megismered erről Isten akaratát. Szokták mondani, és egy nagy igei bölcsesség ez, hogy a hit ott kezdődik, ahol ismerik Isten akaratát. Hadd jelentsem ki nagy bátorsággal, hogy Isten akarja azt, hogy te növekedjél az életed minden területén. Növekedjél békességben, a kijelentésekben, a hitben, anyagiakban, a szeretetben, a megbecsülésben, a tiszteletben, és lehetne sorolni, növekedjél! Növekedjél, és növekedjél, és egyre magasabb szintre érjél.

1Péter 2,1–2.

1. Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást,

2. Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjetek;

Hogy azon összezsugorodjatok? Hogy kétségbeessetek? Hogy egyre szánalmasabb legyen a kinézetetek? Nem! Hogy növekedjetek! Hogy erőteljesek legyetek! Növekedjetek! Ez Isten akarata, hogy növekedjél! Tudod, amikor a Szent Szellemmel át vagy itatva, akkor számodra a természetfölötti kézzelfoghatóvá válik. Ez a természetfölötti a világ és az érzéki, testi keresztények elől el van rejtve, el van zárva, mert nem foghatják meg, nem érinthetik, nem tudják azt megítélni. De te, aki szellemi vagy, aki növekszel szintről szintre, hitről hitre, kegyelemről kegyelemre, olyan túláradásait láthatod meg Isten kegyelmének, amiről most lehet, hogy csak álmodozol, és vágyakozol sok-sok éve.

Tudod, nagyon sok keresztény van Krisztus Testében, talán köztünk is, akik nagyon régóta szeretik Istent, hűségesek, szeretik az Igét, de mégis kisgyermekek az Úrban. Kisgyermekek szellemi értelemben, úgy is mondhatnám, hogy éretlenek. Pedig szeretik az Urat. Tisztelik Őt, hallgatják az Igét rendszeresen. Miért lehetséges ez? A különbséget, tudod, mi hozza el? Az, hogy az Igét megcselekszed, vagy nem cselekszed meg. Hallgatod az Igét,

egyetértesz vele, bólintasz rá, és magasztalod az Igét, és magasztalod az Urat, és szereted az Urat, de ha nem cselekszed meg, akkor a növekedésed nem lesz látványos. Vagy éppen semmilyen. Egyik hónapról a másikra élsz, és egyik hétről a másikra, egyik évről a másikra, és azt kérdezed, hogy Uram, körülöttem olyan sokaknak olyan jól megy a dolguk, mi a különbség? Én is szeretlek téged! Én is szeretlek, én is akarom azt, mint amit a másik megtapasztalt! Hogy kézzelfoghatóvá legyen az a számomra az, amit te megszereztél nekem a golgotai keresztfán. Akarom én is ezt! Akkor halld meg Jézus szavát! Azt mondta, hogy aki hallja tőlem e beszédeket, és nem cselekszi azt, az bolond. S ha valaki hallja tőlem e beszédeket, és megcselekszi, az bölcs. Te legyél bölcs ember! A különbséget az életedben lehetséges, hogy az hozza majd el, sőt biztosan elhozza az életedben a növekedést, ha az Igét nemcsak hallgatod, hanem elkezded végre megcselekedni. Amikor nemcsak úgy gondolsz az Igére, hogy egy vallásos frázis, egy vallásos jó prédikáció, egy jó tanítás. Hányszor prédikáltunk a szeretetről? Hányszor prédikáltunk a megbocsátásról? Hányszor prédikáltunk a Szent Szellemmel való közösségről? És az elmúlt évek, évtizedek bibliaiskolái, tanítást felölelő üzenetei is a rendelkezésedre állnak. Csak hallgatni, hallgatni, hallgatni önmagában nem elégséges ahhoz, hogy elérd azt a növekedést, azt a fejlődést, amire úgy igazából belül vágyakozol. El kell végre kezdened megcselekedni! Ámen! Milyen jó, hogy hallod ezt, ugye?

Őszintén magunkba kell néznünk, hogy hol állunk. Jó, ha van előtted cél, és annak nekifeszülsz. Jó, ha van valami, aminek neki tudsz dőlni, és jó, ha elkezdesz végre bizonyos dolgokkal kapcsolatban másképpen gondolkodni. Mert ha belekerültél egy élethelyzetbe az évek során, és szeretnél abból kijönni, mert az neked nem tetszik, akkor ugyanazzal a mentalitással, ugyanazzal a gondolkozással nem fogsz tudni kijönni. Van a tanmese, mindenki ismeri. Fölteszik a kérdést a cégnél, a gyülekezetben, családban, bárhol: ki akar változást? Mindenkinek fönt a keze, hogy én akarok változást! Én változást akarok! És ki akar változni? Akkor mindenki lapít. Mindenki sunyít. A változás benned kezdődik! Ne kívülről akard a változást! Annyira szeretnéd, hogy megváltozzon a férjed, annyira szeretnéd, hogy megváltozzon a gyermeked? Annyira szeretnéd, hogy megváltozzon a pásztorod? Annyira szeretnéd, hogy megváltozzon a szomszédod, vagy a főnököd, vagy a kollégád?

De ne ott kezdd! A hitedet ne abba fektesd, hogy ők megváltoznak, hanem magaddal foglalkozz! Úgy is mondhatnám, hogy a saját házad táján söprögess! Főleg ne más gyülekezetek, más prédikátorok, pásztorok üzeneteit kommentáld negatívan. Hagyd békén őket! Nem a te dolgod. Nem a te feladatod. Ha jót hallasz róla, ha rosszat hallasz róla, a te dolgod az, hogy imádkozz értük. Krisztus Testének tagjai vagyunk. Ha ők jók és erőteljesek, az nekünk is jó, mert Krisztus Testét erősítik. Nem vagyunk senkivel ellenséges viszonyban Krisztus Testében, és senkivel nem vagyunk versenyhelyzetben. Senkivel nem kell versenyeznünk. Senkihez nem kell szabnunk magunkat. Az Úr Jézushoz szabjuk magunkat, és elismerünk másokat. Tiszteletben tartjuk őket, még akkor is, ha nem értünk velük egyet. Vannak, akik nem értenek velünk egyet bizonyos tantételekben, ez az ő szuverén joguk, mindannyiunknak Istentől lesz az ítélete. Nem te vagy az ítélőbíró, ezért kérlek, tartsd meg a véleményedet magadban! Az egyik legszembetűnőbb dolog azzal kapcsolatban, hogy valaki érett, felnőtt férfiúi korra jutott el Krisztusban az, hogy hogyan reagál azokra az élethelyzetekre, azokra a nehézségekre, vagy azokra a problémákra, próbákra, amik az életében felmerülnek. Az, hogy te az az ember akarsz lenni, aki jó példa a másiknak. Jó példa a kívülállóknak. Amikor kiderül, hogy valami nehézséggel kell szembenézned, akkor is megőrzöd a békességedet, akkor is megőrzöd a hitedet. Akkor is tudod azt, hogy a szavaiddal nem a panaszkodás, és nem a siránkozás kell, hogy kijöjjön belőled, hanem a hálaadás. Sok keresztény szereti Istent, de nem nőtt még fel, és nincs ezen a helyen, nincs ezen a szinten. Amikor az élet viharai jönnek őrá, akkor a kétségbeesés, a hitetlenség, a negatív kijelentések, szavak, a félelem megnyilvánul rajta. Ez nem az érettségnek a jele.

Azt mondta egyszer valaki nekem – huszonvalahány éve keresztény –, szinte vágyakozóan –, hogy ha bejön a gyülekezetbe, semmi másra nem vágyik, csak amit egész héten elrontott, abból felemeljék a gyülekezetben, bátorítsák, kicsit megcirógassák. A szeretet közösségben igazából arra van szüksége, hogy megveregessék a vállát, hogy igazából nincs probléma, majd legközelebb jobban csinálod! Tehát hogy felépítsék őt a gyülekezetben, és azt mondom, ha ez az igényed, ez jogos. A gyülekezetben egymást felépítjük. Csak hadd mondjak neked ezzel kapcsolatban valamit, és halld meg, amit mondani akarok: ha húsz-harminc éve keresztény vagy – igazából nem évekhez viszonyítható ez –, akkor végre eljuthatsz egy más gondolkozásmódra, amikor nem azt várod el, hogy téged felemeljenek, hanem akkor már végre az van benned, hogy hadd emeljek fel valakit! Hadd legyek valakinek én az oszlopa! Hadd legyek valakinek én a támasza! Hadd bátorítsak valakit én! Hadd legyek az az ember, aki megszabadít másokat! Keresztény vagy, szabadulásra van szükséged? Te vagy a szabadító, ébredj fel, a szabadító benned él! Ámen! Neked kell lenned, akin a Szent Szellem megnyilvánul, akin átfolyik. Nem mindig az a szerencsétlen kis nyomorult, emeljen valaki engem ki a depresszióból! Ez egy másfajta gondolkozásmódot, egy másfajta mentalitást követel meg tőled. Ha gyermeki vagy, mindig arra van szükséged, hogy valaki felemeljen. Ha érett vagy, ha felnőtt vagy, akkor te emelsz fel másokat. Úgyhogy vizsgáld meg magad! Nekem is szükségem van bátorításra. Most, a napokban lettem huszonöt éves keresztény. Most a napokban volt huszonöt éve, hogy Jim és Erzsike lent voltak a tolnai Dunán, iszonyú kánikula volt 1995 nyarán, és az Úr ott megérintett, rám talált. Ma, huszonöt év után is szükségem van arra, hogy bátorítva legyek. Szükség van arra, hogy felemelve legyek. Nekem is, és neked is, és ez rendben van.

De amikor csak ez az igény bennünk, amikor csak ez a vágy bennünk, akkor még gyermekek vagyunk. Kiskorúak vagyunk. Úgyhogy ébresztő! Tudod, a gyermeki kereszténységre jellemző az, hogy állandóan Isten áldásai után rohangálnak. Keresik az áldásokat, keresik azt, hogy Isten hogyan áldhatja meg őket. Keresik azt, hogy milyen módon tudnának Istentől valamiféle imaválaszt, vagy valamiféle gyümölcsöt kicsikarni, és áldás, áldás, áldás mentalitásúak. Istenem áldj meg, áldj meg! De mikor érünk oda? Amikor azt mondjuk, hogy Uram, én téged követlek, semmi más nem érdekel, csak hogy kövesselek téged! Amikor erre a szintre eljutsz, ez nem egy elérhetetlen vágyálom. Pár év elég hozzá, én úgy hiszem, hogy az Urat akarod követni, az Urat akarod szolgálni. Akkor nem kell állandóan ácsingóznod az után, hogy Uram, áldjál meg, mert az áldások követni fognak. Sokszor anélkül, hogy kérnéd. Ez Isten természete. Ha követed őt, az áldások követnek téged. Ezt így írja az Ige. Úgyhogy ez is egy másik gondolkozásmód szintje, hogy Istenem „adj nekemtől” el kell jutni oda, hogy Atyám, mit adhatok neked? Atyám, mivel szolgálhatlak téged? Hogyan szolgálhatlak téged? Tudod, az örök élet ajándék. Nem kell érte tenned semmit. Jézusban való hitedet, ha megvallod, ajándékba kapod az örök életet. A sikeres pályafutás azonban, a sikeres, győztes keresztény élet nem ajándék. Értsd jól, ahogy mondom. Ehhez neked erőfeszítéseket kell tenned. A győztes keresztény élet útjában sok akadály van. Sok-sok akadály. Van olyan akadály, amit te magadnak állítottál a növekedésed útján, van, amit az ördög tolt eléd, és tudd meg, hogy nem a pénzhiány, nem a származásod, nem más emberek, nem a férjed, nem a feleséged, és nem az anyósod az akadálya a növekedésednek, hanem a saját testi mivoltod. Amikor a saját testi mivoltodat háttérbe szorítod, amikor az ént, az egót háttérbe teszed, akkor van igazából lehetőség arra, hogy a következő szintre lépjél.

A János evangélium 12. fejezetében Jézus beszél erről, és a fő igesora a mai üzenetnek most következik. Nagyon-nagyon keményen, nagyon határozottan, és nagyon mellbevágóan fogalmaz Jézus, amikor ezt a példázatát elmondja a növekedéssel kapcsolatban. Hadd mondjam neked el, és értsd meg, hogy nincs más út a növekedésre, csak ez! Istenhez szellemi szinten ez az út, és ez így hangzik:

János 12,24–26.

24. Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.

25. Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és aki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt.

26. Aki nékem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és aki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.

Könnyű erre az igesorra hallelujá mondani, de ha belegondolunk, és egy picit mélyebben belelépünk ezekbe az Igékbe, akkor bizony ezek nagyon megdöbbentő szavak Jézustól. Az Ő szavai gyakorlatilag itt azt mondják, hogy a növekedést, a gyümölcsözést megelőzi valami. Nem tudom, feltűnt-e neked, hogy mi? A halál. A növekedést, a gyümölcsözést, a túláradást, a nagy bőséget megelőzi a halál. Amikor meghalsz önmagadnak. Hoztam otthonról pár darab gabonamagot. Elhoztam a tyúkok elől, talán nem haragszanak meg érte. Hoztam kettőt, hogy ha az egyik elgurul, legyen másik. Egyszerű gabonamag. Olyan pici, nem is nagyon fogod látni. Ez egy búzaszem. Ebből a pici búzaszemből, gabonaszemből csak akkor lesz növekedés, ha meghal. Amikor kikel a földből, először úgy néz ki, mintha fű lenne. Aztán szárba szökken, majd megjelenik a kalász. Akkor lesz megsokszorozódás, ha ez a gabonamag meghal. Amíg ez a gabonamag nem hal meg, addig nincs növekedés. Amíg ez a gabonamag meg nem hal, addig nem jön elő a kalász. Látod a különbséget? Látod a megsokszorozódást? Mi kell hozzá? A magnak meg kell halnia! Bele kell kerülnie a földbe. Ott a földben pedig nedvességet kell kapnia. Akkor az a kemény héja szétreped, és előjön belőle valami élet, egy új élet, amely önmagát megsokszorozza.

Jézus elsősorban saját magáról beszél ebben a példában. Az Ő halála, az Ő kereszthalála a mi életünk. De ebben itt vajon megtalálod, valahol a gyökér végén az eredeti magot? Nem. Talán valami kis származékot föl lehet lelni, de nem találod meg. Ez a helyzet veled is. Isten Igéje a mag. De te is egy mag vagy. Idén tavasszal elég kevés eső volt, és a korai fejlődésében ez a kalász nem olyan túl sok szemet termett magának, ez lehetne akár kétszer ekkora is. Ahhoz, hogy ez a gabonaszem megsokszorozódjon, meg kell halnia. És ahhoz, hogy neked ilyen sokszoros növekedésed legyen, vagy akár még nagyobb, mint ez, ugyanerre van szükség. Amikor arról beszélünk, hogy meg kell halnod, akkor természetesen nem a fizikai halálról beszélünk, hanem a test haláláról. Mi a hústest halála? A régi ótermészeted haláláról beszélünk. A régi óembered haláláról beszélünk! Arról beszélünk, hogy van egy megnyomorított gondolkodásmódod, megnyomorított érzelmeid, vannak téves elképzeléseid, van saját akaratod, amit alá kell vetned Isten Igéjének. Önmagadnak meg kell halnod, és ekkor lehetséges az, hogy előáll ez a növekedés. Mindenki ezt szeretné! De sokan nem hajlandóak sem a földbe kerülni, és nem hajlandóak a nedvességet sem magukba szívni. Mi ez a nedvesség? Mi a víz? Mi az eső az Igében? Maga az Ige! Az Ige az, ami megöntöz téged, az egyedüli, ami – ha teljesen körbevesz téged – képes a szívedet meglágyítani úgy, hogy abból valami jó dolog jöjjön elő. Isten Igéje! Ha nem veszed a fáradságot, és a hallott Igét nem cselekszed meg, vagy nem öntözöd magad az Igével, akkor olyan kicsiny maradsz, mint a mag, és azon csodálkozol, hogy de hát miért nem termem meg azokat az áldásokat, azt a teljességet, amit látok másnak az életében? Másnak olyan jól megy a családi élete, olyan békességben él a gyerekeivel, olyan gyümölcsöző a szolgálata! Kétévente új autója van, és szép nagy házba költözött! Nincsenek anyagi gondjai, és békessége van. Amikor nehézség, probléma jön az életébe, olyan stabilnak tűnik, olyan erősnek tűnik! Én is ilyen akarok lenni!

Isten nem személyválogató, és mindenkinél ugyanez az út. Ha azt a fajta növekedést, azt a fajta túláradást akarod, amit Isten Igéje garantál neked, akkor a földbe kell, hogy kerülj. Akkor az Ige meg kell, hogy öntözzön, és akkor meg kell halnod önmagadnak. Azt mondja Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad. Ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. Mi módon hallgatod ezt? Fölteszem a kérdést: csak arra összpontosítasz, arra koncentrálsz, hogy: meg kell halnom magamnak? Ez

nagyon vallásosan hangzik. Le kell mondanom erről, le kell mondanom arról, semmi jó dolog, semmi élvezetes, semmi kedves dolog nem lehet az életemben? Semmi finomat nem ehetek? – és mindenféle képzete van az embereknek. Itt nem csak a lemondásról szól ez az igevers, hanem a túláradásról. Nézd az előtted lévő örömöt, a célt, a jutalmat, a túláradást, és ehhez a te akaratodat alá kell vetned Isten akaratának! Ez az a pont, ahol Jézus is bemutatta, hogy ezt hogyan kell csinálni. A Gecsemáné kertben volt Jézusnak valami akarata, valami testi akarata, ami nem egyezett meg az Atya akaratával. Azt mondjuk, hogy Jézus mindig tökéletes volt, bűn nélküli volt, szent volt, semmi hibát nem követett el. Akkor miről beszélsz, Attila, hogy Ő valaha is mást akart, mint az Atya? Képzeld el, testben élt, és neki is volt hústeste! A hústest indulata nem akart szembenézni azzal a fizikai, érzelmi, szellemi agóniával, ami előtte állt, mert tudta, hogy mi vár rá. Azt a keserű poharat, ami a mi bűneinket jelképezi, ami elválasztotta Őt az Atyától, azt Ő nem akarta kiinni, képzeld el! De azt mondta, hogy: Atyám, ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied! Látod itt azt, hogy Jézus alávetette magát az Atyának? Hála Jézusnak, és hála Istennek, hogy Ő ezt a mondatot így fejezte be. Mert ha az történt volna, amit Ő saját maga akart a test szerint, akkor mi nagyon nagy bajban lennénk ma, nem lenne örök életünk. Jézus itt egy példát mutatott. Neked is eljön az életedben az idő, a te életedben is eljön a pont, amikor a gabonamag sorsára juthatsz, és akkor választhatsz, hogy a te akaratod legyen meg, vagy az Atyáé. Ezen a ponton minden érzéked, minden érzékelésed, a tested minden sejtje, porcikája, az ördög minden démona lehet, hogy suttog a füledbe, hogy: Nem, nem, nem! Ezt nem teheted, nem teheted, nem lehet, mert ez neked veszteséggel jár, áldozattal jár! De Isten Szelleme azt mondja, hogy: Igen, áldozd fel magad, mert ha ezt megteszed, akkor túláradó, bőséges csodákat fogsz megtapasztalni, megélni, és meglátni!

A választás lehetősége lehet, hogy már neked is sokszor megvolt az életedben, de meglesz ezután is. Mindig van lehetőséged a saját gondolataid, a saját érzelmeid, a saját elképzeléseid után menni, és van lehetőséged alávetned magad Isten Igéjének. Az ördögnek van egy hazugsága, mégpedig az, hogy ezt az utat ki lehet kerülni, és van egy rövidebb út. De nincsen rövidebb út! Ez az út a növekedéshez. Azt a címet adtam a mai tanításnak: „A növekedés csodája”. Meglásd, mi módon hallgatod ezt ma. Halld meg, amit a Szellem közöl veled, hogy amikor áldozatot hozol, annak mindig megvan a jutalma! Áldozat meghozatala nélkül nem fogod meglátni és megtapasztalni azt az erőt, ami egyébként a rendelkezésedre áll. A tested mindig ellene lesz, a testi óembered, az érzékelésed mindig ellene lesz a szellemi dolgoknak. Ha éretté akarsz válni, akkor tudd meg, hogy érzéki ember nem tudja felfogni, nem tudja megérteni Isten Szellemének a dolgait. Alávetned magad csak akkor kell, amikor nem értesz egyet, amikor te mást akarsz. Valaki azt mondta egyszer, hogy: Alávetem magam annak a valakinek, aki előttem, vagy fölöttem jár, a vezetőmnek, ha kiérdemelte a tiszteletet, megbízom benne. És sorolta a jó tulajdonságokat, hogy mi minden szükséges ahhoz, hogy kiépítse benne azt, hogy őt kövesse. És egyetértsen vele, mert akkor megy vele egy úton. De amikor valakivel egységben vagy, akkor nincsen szükséged arra, hogy alávesd magad neki. Csak akkor van erre szükséged, ha nem vagy vele egy akaraton. Akkor az akaratodat alávetheted neki. Mondom neked, hogy a hústested sem akarja Isten akaratát. A szellemed igen, a szellemed vágyik rá, a szellemed szomjazik rá, de a tested nem. És ezt neked fel kell ismerned, ezt látnod kell, neked késznek kell lenned arra, hogy amikor döntést kell hoznod, akkor az alapján hozz döntést, hogy: Uram, követlek Téged, mindegy, mibe kerül ez nekem! Amikor ezt megteszed, akkor egy buzgóság jön a szívedbe, a Szellem túláradása jön az életedbe. És elkezded megtapasztalni az erőt, Isten Szellemének az erejét, és csodákat tapasztalsz meg. Halleluja! Erre vágysz, és ezt szeretnéd, és ezt akarod, de előtte az ide vezető út az önmagadnak való meghalás, hogy ne azt tedd, amit te saját magad akarsz.

1Timótheus 4,8.

8. Mert a test gyakorlásának kevés haszna van; de az istenfélelem mindenre hasznos, mert megvan benne a jelenvaló és a jövendő élet ígérete.

A régi természetünk minden nap kihívást intéz elénk. Az óembered, az ótermészeted minden nap kísért téged, hogy mást tegyél, mint amit a szellemed akarna. A tested szerint ehhez a nemzethez tartozol, magyar, vagy szerb, horvát, osztrák, orosz, román vagy, teljesen mindegy test szerint, de a szellemed szerint a mennyország állampolgára vagy. Ebben a testben itt, a világban élsz te is, és én is, és a világból azok a hatások érnek bennünket, amelyek szeretnék a mennyei állampolgárságunkat elfedezni, elnyomni, hogy ne tudjuk, hogy kik vagyunk Krisztusban. Hogy milyen jogaink vannak, milyen kiváltságaink vannak, milyen erő áll rendelkezésünkre.

A magban megvan az erő, megvan a kincs, és megvan a szépség. A pici magból nem látszik sok minden addig, amíg az meg nem hal. Ugye mindenki érti, hogy mit mondok ezzel? A saját természet, az ego, az önzőség mindennap kihívást intéz felénk. Az Ige az, ami képes elvégezni benned azt, hogy széttörje az egódat. Isten Igéje, a Szellem ereje képes arra, hogy táplálja a szellemedet. A világ a testedet táplálja. A világ a büszkeségedet táplálja. A világ az önzésedet táplálja. Egy egyszerű példát hadd hozzak: a közösségi médiáknak a világát éljük ma. Ha például a like-okért, a kommentekért és a nézettségért osztod meg a fényképeidet magadról ezeken a helyeken, akkor bizony a világ eléggé megragadott téged. Nagyon finoman fogalmaztam. Amikor az a kívánság benned, hogy elismerjenek, hogy tapsoljanak neked, amikor az a kívánság benned, hogy az egód, az éned fel legyen emelve, ez bizonyítja azt, hogy test szerint élsz. De így nem jön el az a fajta növekedés, amit az Ige garantál neked! Isten akaratának beteljesedéséhez a mi akaratunknak meg kell halnia. Még egyszer: Isten akaratának a beteljesedéséhez a mi akaratunknak meg kell halnia! Ne gondold azt, hogy ha Isten elkér tőled valamit, akkor ne kárpótolna sokszorosan: harminc-, hatvan-, százszoros gyümölcsöt hozhatsz. Erre tekints, erre nézz! Ámen.

Ha meghal az én, meghal a saját akarat, akkor elkezdődnek a csodák az életedben. Az érett keresztény azt akarja, amit az ő Ura akar. Az érett keresztény azt akarja, amit Jézus akar, amit az Atya akar. Az érett keresztény hozzá akarja tenni a sajátját. Az éretlen keresztény pedig csak elvenni akar. Olyan ember legyél a gyülekezetben, ebben a közösségben, olyan buzgó, olyan túláradó, olyan szerető, olyan adni akaró hétről hétre, hónapról hónapra, hogy ha egy vasárnap nem jössz be, akkor nagyon sokaknak hiányozzál! Érted, mit mondok ezzel? Van pár jellemzője az érett kereszténynek. Egy egész oldalnyit összeírtam Most így, listaszerűen szeretném ezeket felolvasni. Ne érezze senki magát fenyegetve ezek által, hogy egy mércét tartunk elétek, vagy bárki elé, ez a te érdekedet szolgálja, és a közösség érdekét szolgálja, ha növekszel, éretté válsz. A gyülekezet nem válik érettebbé annál, mint a benne levő tagok érettsége.

Tehát nézzük: egy érett kereszténytnagyon nehéz megbántani. *Egy érett keresztény nagyon nehezen sértődik meg*. Hoppá, páran kiestek a sorból a szemedben! Vannak mimóza lelkületű emberek, és ezzel nincsen baj, és ez rendjén van. Mindannyian voltunk pici gyermekek, és mindannyian érzékenyek voltunk, de ebből az állapotból idővel meg kell erősödni. *Az érett keresztény könnyen és gyorsan megbocsát.* Az érett kereszténynek meg kell bocsátania? Hát hogyne! Értek már sérelmek? Persze! Értek már sérelmek a gyülekezetben? Hogyne! Egy baja van a gyülekezetnek, hogy mindenki hozza magával a testi természetét is, és nem mindig nyilvánul meg mindenkiből a szellemi ember. Bár nagyon szeretjük magunkat szelleminek mutatni, de időnként a testi természet előjön. Tehát: könnyen és gyorsan megbocsátani! *Az érett keresztény jellemzője, hogy tudja, kicsoda ő Krisztusban, és érti a megigazulást.* A megigazulás egy teológiai fogalom, a mindennapjainkban nem használjuk. Talán a következő alkalommal, amikor én fogok prédikálni, akkor erről fogok beszélni. Hónapok óta készülök már rá, nagyon emésztem ezt a témát. Az érett keresztény tudja, hogy ki ő Krisztusban. Hadd mondjak egy hétköznapibb példát egy érett keresztényről, egy felnőtt

emberről, aki Krisztusban megalapozott, fegyelmezett életet él. Fegyelmezett életet él, vagyis nem kicsapongó ide-oda, hanem következetes. Ezek itt a felsorolásban nem fontossági sorrendben vannak, csak véletlenszerűen összeírtam. A következő pont éppen lehetne az első is, hogy *szorosan együtt jár a Szent Szellemmel, azaz telve van vele folyamatosan*. Erre az Ige felszólít minket, hogy folyamatosan teljesedjünk be, legyünk tele a Szent Szellemmel. Az érett keresztény jellemzője, és ez megint egy vízválasztó, hogy *nagyon odafigyel arra, hogy mi jön ki a száján.* Nagyon odafigyel a beszédére. Főleg arra, hogy *mit ígér meg, mire mondja az igenét, vagy a nemét*. Az adott szó kötelez téged, és ha a szavadat adtad valamire, és azt te nem tartod, akkor elárultad magad, becsaptad magad, és becsaptad a másikat is, és jellemezted magad. Az igazság az, hogy véren megváltott emberek vagyunk, és nagyon értékesek vagyunk Isten számára, de a világban van egy mondás, hogy annyit érsz, amennyit az adott szavad. Ez nem keresztény mondás, hanem világi mondás. Egy picit bizonyos értelemben a jellemedre vonatkoztatva szeretném, ha ezt komolyan vennéd. Mert a növekedésed akadálya sokszor az, hogy nem azt mondod, és nem úgy, ahogy azt Isten Igéje kéri, és mondja neked.

Fontos jellemzője az érett kereszténynek, hogy *nem az érzelmeik szerint hoznak döntéseket.* Vannak érzelmeik, mindannyiunknak vannak érzelmeink. Pozitív, negatív, örömteljes, bánatos, akármilyen érzelmeid lehetnek, és ezek felmerülnek időről időre különböző hatások következményeképpen, de nem ez alapján hozol döntést, ha érett keresztény vagy. *Az érett keresztény nem úgy él, hogy egyszer fent, és egyszer lent*. Hanem mindig megy előre, mint a hajnal világossága, olyan az ő élete. Egészen a teljes délig halad előre, nem inog-binog, nem egyszer fent, egyszer lent. Egyszer így gondolja, egyszer úgy gondolja. Jön valaki, aki beszél neki erről, és akkor a véleménye odafordul; aztán jön valaki, aki beszél neki valami másról, akkor pedig odafordul. Hoz egy döntést, a másik kibeszéli belőle. De aztán megint hallja az információt a másik oldalról, aztán összezavarodik, és nem tudja, hogy mit csináljon. Az érett keresztény nem ilyen. *Az érett keresztény stabil, kitartó, következetes, állandó.* Tudod azt róla, hogyha ő mond valamit, akkor az úgy van. Van a világban egy mondás, hogy akár mérget is vehetsz rá. Ezt persze itt keresztény körökben nem hangoztatom, de amit mond, az úgy van. Tudod, hogy megbízhatsz a szavaiban, és érzelmileg is stabil. Ha nem tudod, hogy miről beszélek, akkor egyszer úgy menj ki az autódhoz, hogy a négy kerékből kettő le van engedve, és akkor vizsgáld meg magad, hogyan reagálsz erre!

Az érett keresztény mindig boldog, mindig örül. Akkor is, amikor örömteljes dolgok veszik körül, és akkor is, amikor nem örömteljes dolgok veszik körül, mert tudja, kicsoda ő Krisztusban. A felsorolással saját magamat is szembesítem, és nekem is van hová fejlődnöm. Azt, hogy neked kell-e, ezt meglátod, mi módon hallgatod a tanítást. Döntsd el te! *Az érett keresztények nem próbálnak manipulálni másokat.* Nem próbálnak nyomást helyezni senkire, semmilyen módon. Hú, de nagy igazság ez!

Az érett keresztények magvetők. Az érett keresztények bőkezűek. Az érett keresztények nagylelkűek. Az érett keresztények adakozóak. Nem hiszek abban, hogy a gyülekezetben valaha is nyomást kellene gyakorolni bárkire, hogy pénzt adakozzon a gyülekezet számára. Semmilyen módon. Van itt valaki közöttünk, aki a szekszárdi gyülekezetbe járt éveken keresztül. Pásztora voltam, tanúsíthatja, hogy nagy bátorsággal prédikáltam mindig az adakozásról, tizedről, adományozásokról. Nem volt ebben sosem frusztrációm, de soha nem kellett nyomást gyakorolni senkire sem, hogy adjon, adjon, adjon. Vannak szellemi törvények, ezt kell megtanítani a nyájjal. Én úgy hiszem, és ez a célom, ez a vágyam, és ez a látásom, hogy az a gyülekezet, az a személy, az a család, az a kisebb-nagyobb közösség itt a gyülekezeten belül, aki együtt jár szorosan Istennel, éretté válik, annak úgyis az lesz egy fő tulajdonsága, hogy adakozó életet él. Ezért nem kell senkire nyomást gyakorolni. Az embereket meg kell tanítani arra, hogy szorosan együtt járjanak Istennel és a Szent Szellemmel. Ezen dolgozunk!

Az érett keresztény alázatos. Sőt, minél érettebb, annál alázatosabb. Nem annál alázatoskodóbb, annál inkább mézes-mázas, hanem őszintén alázatos. Ez is megérne egy üzenetet, erre is sor kerül majd később, amikor kibontjuk azt, hogy mi az igazi alázat, és mi nem az.

Az érett keresztény tudja bátorítani önmagát. Az érett keresztény nem várja el másoktól azt, hogy felemeljék. Képes arra, hogy az Ige által, az Igével saját magát gerjessze, és fölemelje. Én úgy hiszem, hogy akinek helyes istenképe van, az semmiképpen nem gondolja azt, hogy Isten azt akarja, hogy mi szenvedjünk. Én úgy hiszem, akinek helyes Atya képe van, semmiképpen nem hisz abban, hogy az Atyának az a szándéka, hogy mi kínlódva, szerencsétlenül, nyomorultan éljük az életünket, és szenvedjünk a hétköznapjainkban. Mégis, a Biblia sokat ír, és sokat beszél a szenvedésről. Vajon annak a piciny magnak, amely a földbe kerül, egy nagy öröm az, hogy ő meghal? Annak a piciny magnak, bár nem gondolnám, hogy nagy érzelmei vannak, de egy szenvedés lehet. Amikor te aláveted a test indulatait, a haragodat félreteszed, a saját akaratodat félreteszed, a saját érzelmeidet félreteszed, a saját magad kívánságait háttérbe teszed, a tested számára ez egy szenvedés.

Jézus azért halt meg, hogy életünk legyen, és hogy élvezzük az életet. Nekem ez meggyőződésem. Jézus azért szenvedett, hogy nekünk életünk legyen, és bővölködjünk, és hogy jó életünk legyen. Ez az élet, ez a dzoé élet. Ez egy olyan teljesség, amely rendelkezésünkre áll. Isten azt akarja, hogy mi ebben éljünk. Nem akarja azt, hogy szenvedjünk a betegségtől, nem akarja, hogy szenvedjünk a szegénységtől, nem akarja, hogy szenvedjünk a békétlenségtől, a viszálykodástól, az élet elnyomásaitól, és hogy más emberek uralkodjanak felettünk, és elnyomjanak. Viszont ír az Ige arról, hogy a test számára a szolgálat alávetéssel jár, és időnként szenvedéssel. Ezt, ha nem vagy hajlandó megfizetni, vagy odaadni, akkor azt a túláradó gabonakalászt, bőséget sem tudod elvenni Istentől, mert az énnek meg kell halnia.

Legyen világos a számodra az, hogy Isten szeret téged! Azért teremtett, hogy legyen, kit szeressen. De ez a gondolkodásmód, ha önmagában megáll benned, ez a csecsemő szint. Juss el arra a szintre, amikor ráébredsz arra, hogy te az Ő követe vagy, és te Őt képviseled! Az *érett keresztények jellemzője az, hogy tudják, hogy ők Istent képviselik ezen a földön*. A hitükkel, a beszédükkel, a viselkedésükkel, a döntéseikkel, a hozzáállásukkal, az imádatukkal, a segítőkészségükkel Istent képviselik. Valami jót akar Isten véghezvinni rajtad keresztül. Valami jót akar Isten előhozni a te életeden keresztül. De értsd meg: ahhoz, hogy ezt Ő meg tudja tenni, neked félre kell állni az útból! Amíg az éned előtérben van, amíg az ego mutatja magát, amíg a kívánság túlárad benned, hogy elismerjenek, felemeljenek, dicsérjenek téged, addig az a dicsőség, amit Isten rajtad keresztül ki akar árasztani, az akadályoztatva van. Isten rajtad keresztül akar kiáradni, ezért engedd meg neki, és ne akadályozd Őt! Akinek van füle, hallása, hallja. Aki érteni akarja, megérti. Aki ez miatt vádaskodni akar, és köveket dobálni, dobáljon. Nem ti, mert ti nem ilyenek vagytok. De most is hallgatnak bennünket más keresztények is. Isten áldjon meg benneteket, szeretünk benneteket. Ha szeretnéd, hogy kapcsolat legyen közöttünk, akkor intelligens, értelmes módon írj kommentet a mai üzenet után. Üzenem ezt azoknak, akik nem annyira kedvelnek minket. Egyébként nem fogunk mi az ördöggel vitatkozni, az ördögöt mi a talpunk alatt tartjuk. Az ördög felett uralmat veszünk.

Kijelentjük: *Az vagyok, amit a Biblia mond rólam, hogy vagyok! Meg tudom tenni azt, amit mond, hogy megtegyem, a szívem kész rá, az elmém tiszta, és megértettem a mai üzenetet. Kijelentem a szívemből, Téged követlek, Uram, az én akaratomat alávetem a Te akaratodnak. Köszönöm a túláradó áldásaidat, köszönöm a nagy kegyelmedet, és köszönöm a hatalmat, amit kaptam Jézus nevében. Ezzel a hatalommal uralkodom az ellenség minden ereje felett. Ellene megyek minden démonikus gondolatnak, minden akaratnak, amely ellene van Isten akaratának. Hatalmat veszek az elmémben minden gondolat felett, foglyul ejtem ezeket, hogy ezek engedelmeskedjenek a Jézus Krisztusnak. Én győztes vagyok! Én áldott vagyok! Én gyümölcsöző vagyok! Túláradó sikerben élek. Ábrahám magva vagyok. A kijelentés Szelleme bennem van. A bölcsesség Szelleme az enyém. Isten áldásai vannak fe-*

lettem. Bőségben élek. Gyümölcsöt termek. Megáldok másokat, felemelek másokat. Isten kenetét kiárasztom a Szent Szellem ereje által. Uralkodom az életben. Dicsőítelek Téged, Atyám, Jézus nevében, örökkön örökké! Halleluja!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.